

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **S. H.**, zast. JUDr. Martinem Mikyskou, advokátem se sídlem Malá Skála 397, Malá Skála, proti žalovanému: **1. náměstek ministryně obrany**, se sídlem Tychonova 1, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2025, č. j. 11 Ad 1/2025-61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 12. 5. 2025, odeslanou systémem datových schránek téhož dne Nejvyššímu správnímu soudu, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým tento soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2024, č. j. MO 931492/2024-1321. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelovo odvolání proti výroku II. rozhodnutí ředitele legislativního a právního odboru Ministerstva obrany ze dne 12. 9. 2024, č. j. 303-00475-23-19-15-1321, kterým žalobci nebyly přiznány úroky z prodlení z nároku na náhradu za ztrátu na služebním platu po skončení neschopnosti výkonu služby.

[2] V posuzované věci byl kasační stížností napadený rozsudek dodán do datové schránky zástupce stěžovatele dne 25. 4. 2025, doručen byl téhož dne, tj. 25. 4. 2025, a to v souladu s § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, přihlášením oprávněné osoby ve smyslu § 8 odst. 1 až 4 téhož zákona. Tuto skutečnost stěžovatel sám uvedl v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud okamžik doručení napadeného rozsudku ověřil také z doručenky obsažené v soudním spise městského soudu.

[3] Lhůta pro podání kasační stížnosti činí v souladu s § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dva týdny od doručení napadeného rozhodnutí a zmeškání lhůty nelze prominout. O tom byl stěžovatel v napadeném rozsudku správně poučen. Podle § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením

shoduje s dnem, který určil počátek lhůty“. V daném případě určil počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti pátek 25. 4. 2025, posledním dnem tak byl pátek 9. 5. 2025. Stěžovatel ovšem odeslal skrze datovou schránku kasační stížnost až v pondělí dne 12. 5. 2025 (viz výše), tedy opožděně. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[4] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 17. června 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu